

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

ČERVEN 2017

Jak v Poděbradech zase jednou strašilo

Pohádkový les je již dvacet tři let akcí, jíž se jako TOM Robinsoni dostáváme do povědomí lidí z Poděbrad a okolí. Pořádáme ho tradičně v sobotu na konci května. Na asi kilometr a půl dlouhé trase vedoucí lesoparkem jsme se jako vždy snažili vytvořit pro děti pohádkovou atmosféru. Tento rok prošlo přes osm stanovišť celkem dvě stě padesát šest dětí v doprovodu rodičů nebo prarodičů.

Na strašidelnou výpravu od sokolovny k altánu na Čábelně se vydávají jak děti školou povinné, tak i ty, které ještě sedí v kočárku. Cestu jim značí fáborky, šipky namalované křídou na asfaltu, ale také šikovní, veselí a hraví trpaslíci z dílny Honzy Rydla a Lucky Šroglové.

Zvykli jsme si, že se účast pohybuje kolem čtyř set dětí, rekord je dokonce šest set. Počet 256 nás tedy nezaskočil a akce proběhla z organizačního hlediska naprosto bez problémů. Letošnímu ročníku ale moc neprálo počasí, celý den bylo pod mrakem. Naštěstí nepršelo, a tak děti mohly u čertů v klidu opékat burty, u ježibab létat na koštěti a u vodníků chytat ryby. Tento rok byla novinkou krásná hradní věž z postupně vznikajícího velkého hradu na stanovišti u rytíře a hradních strašidylek.

Pokud byste chtěli být u toho, neváhejte a přijedte s vaším oddílem příští rok ke konci května do Poděbrad. Na startu moc rádi uvidíme každého tomíka. Město určitě stojí za vidění, takže pokud máte v oddílu i menší děti, berte to jako malý tip na jarní víkendovou výpravu.

*Lucie Míčová,
TOM Robinsoni, Poděbrady*

Knihovna ve Sloupu, foto: Tadeáš Klaban

OBSAH

červen 2017

- str. 4 Železný tomík, Jindřich Černý
- str. 5 Kadeti opět zlatí, Milan Hrstka
- str. 5 Nabité jaro Kamínků, Hana Paňáková, Oftalmo prodávalo žluté kvítky, Jarmila Póčová
- str. 6 Bitva čtyř generálů, Láďa Jelen
- str. 7 Robinsoni a Sierra Nevada, Anežka Klabanová
- str. 8 Stolní hrátky, Jiří Palát
- str. 9 Pochod Ptačím dolem na Hrádek Jaroslav Lepšík
- str. 10 Noční běh pro Světlušku, Pavel Pakosta, Soňa Rokytová
- str. 11 Brigáda v Janově, Kristina Kubišová
- str. 12 Svítíme s hořcem
- str. 12 Společný víkend, Jiří Garnol
- str. 13 Přeshraniční spolupráce, Vratislav Florián-Hroch
- str. 14 Májka u klubovny-Beltine, Jiří Černer-Červenáček
- str. 14 Vyklizení rožmberské základny, Otta Müller alias šaman Ot'an
- str. 15 Jak Lotři zachraňovali velryby, Karel Neuschl
- str. 16 Velkopáteční výprava, Soňa Rokytová, Korunovace v Hradci, Milan Ťuky Hrstka
- str. 17 Víkend v kraji českých granátů Vratislav Florián-Hroch
- str. 18 Bechyňe nejen turistická, Rostislav Kašovský
- str. 19 Muzeum ve městě pod duhou, Petr Teringl
- str. 20 Toulavá kamera navštívila Vrtuli, Ivo Skoček
- str. 21 Vodpal TO!, Ondra Šejtka
- str. 22 Týpí jako domov, Kateřina Pejšová-Lasík
- str. 23 Mikešovo nožobraní, Jiří Lukeš-Mikeš
- str. 24 Školeníčko, školení, Stanislav Prais, Kurs očima účastnice, Romana Lesniaková
- str. 24 Boj o Šenovák, Matěj Chour
- str. 26 Zprávy z ústředí, Tomáš Novotný
- str. 27 Pikovická laguna když dřímá, Matěj Chour

Letní tábořiště opět u vody?

Hledáte tábořiště? Jak postupujete? Jezdíte do vybavených areálů a základů a nebo jste příznivci táborů *na zelené louce*, tedy styl *vše si vybudujeme sami, nic po nás nezůstane*?

Problematika, o které bude řeč, se týká právě těchto táborů bez stálého zázemí. Pokud se nacházejí v údolích řek a potoků, jsou paradoxně nejzranitelnější. Ale proč by tomu tak mělo být? Vždyť řadu let táboříte na stále stejných místech, dobře vycházíte s majiteli pozemků, se starosty obcí, s vlastníkem lesa. Jaký tady může nastat problém?

Může za to takzvaný vodní zákon. Nás se výslovně týká vlastně jen malá část - § 67/2 d, ve které se říká, že v aktivní zóně záplavového území nesmí být zřizovány tábory, kempy a jiná **dočasná ubytovací zařízení**. Tyto aktivní zóny záplavových území jsou postupně rozšiřovány. Tím pádem je možné, že porušujete zákon už jen tím, že si tábor na louce u vody zřídíte.

Zatímco komerční provozovatelé areálů chat, autokempů či kamenných staveb u vody, které při povodni představují skutečnou překážku v toku, mohou být bez obav, neboť jejich zájmy nejsou zákonem ohroženy, tomíci, či jiní táborníci, kteří ve svém volném čase dobrovolně pracují s dětmi, mají problém. Louky, které si oddily dokonce zakoupily, aby měly kam jezdit, se stávají pro účely táborů nepoužitelné. Ti sami úředníci z povodí i vodoprávních úřadů, se kterými léta pořadatelé táborů kooperovali, mění názor, nechtějí na sebe přejímat odpovědnost, vydávají negativní stanoviska. Aktivní zóny se pomalu rozšiřují a míst na táboření ubývá.

Tím, že naše tábory budujeme každý rok znovu, se to dle dikce zákona jeví, jako kdybychom je stále znovu **zřizovali**. Naše stany i mobilní přístřešky na kuchyň či sklad nebo indiánská týpí přitom dokážeme během chvíle sbalit a odstěhovat a na konci tábora na louce nic nezůstává.

Česká rada dětí a mládeže se snaží tento narůstající problém řešit. Komunikuje s ministerstvy životního prostředí a zemědělství, které mají nad vodním zákonem sdílenou pravomoc. Dlouho jsme čekali, než se bude projednávat novela tohoto zákona ve sněmovně. Toto období právě nastalo. ČRDm poslancům navrhuje doplnit do Vodního zákona toto znění:

§ 67/2

d) zřizovat tábory, kempy a jiná dočasná ubytovací zařízení; to neplatí v případě dočasných stanových táborů, sestávajících pouze ze stanů a příslušenství, které lze v případě povodňového nebezpečí neprodleně odstranit.

Navrhovaný zásah do znění zákona je minimální, a pokud existuje obsahová shoda s předkladatelem, tedy Ministerstva životního prostředí ČR, domníváme se, že šance na vyřešení problému tu je.

Poslední vývoj situace: ve středu 31.5.2017 dopoledne byl na Zemědělském výboru projednán Vodní zákon. Stejně jako tomu bylo na Výboru pro životní (VŽP) prostředí se stalo tématem táboření u vody. Ministerstvo životního prostředí připravilo inovovaný návrh řešení, který předložil zpravodaj zákona poslanec Karel Tureček. Jedná se o úpravu §67 odst. 2 písm. d, „.....to neplatí pro zřizování táborů sestávajících pouze ze stanů, které byly před stanovením aktivní zóny záplavového území v tomto místě zřizovány a které lze v případě povodňového nebezpečí neprodleně odstranit.“

Chápeme obavu některých poslanců o to, aby v záplavových územích nevznikaly stavby, které by komplikovaly odtok. To ale není možné už nyní. Tábory jsou budovány na zemědělských pozemcích, kde se legálně stavět stejně nesmí. Příslušenstvím, které měla ČRDm ve své textaci na mysli, jsme se chtěli vyhnout definičním sporům o to, **co je a co není stan**. Pokud nakonec projde verze bez příslušenství, musíme doufat, že to dokážeme vodoprávnímu úřadu vysvětlit. Bude-li na táboře kuchyně budovaná, byť jednorázově, například z klád a krajinek, nebude moci být v aktivní zóně. Pokud bude kuchyně postavena jako pouhý stan, bude to možné.

Jak uvedl příslušný parlamentní zpravodaj, v roce 2018 bude ministerstvo zemědělství připravovat větší novelizaci vodního zákona. Pokud by se ukázalo, že je finální textace problematičtější, můžeme se ji pokusit změnit. Jisté je, že téma je to pro poslance zajímavé. Je od nich cítit podpora a hledají optimální řešení.

Zákon dále poputuje legislativním procesem, tedy do Senátu a k prezidentovi. Pokud Senát zákon nevrátí, existuje šance, že se schvalovací proces ještě stihne. V opačném případě celý zákon padá pod stůl. Držme si tedy palce, ať již příští rok můžeme opět tábořit u vody!

Aleš Sedláček
předseda České rady dětí a mládeže

Železný tomík se vycajchoval

Co znamená slovo **vycajchnovat se**? Vyznamenat se, ukázat se, projevit pohostinství s určitou okázalostí, dát se vidět...

Skutečně, dvacátý třetí ročník triatlonu se vydařil. Přestože do Litoměřic přijelo druhou květnovou sobotu méně závodníků, než v předchozích ročnících, neubralo to závodů na atraktivitě, náročnosti a bojovnosti.

Chladné počasí, které nás provázelo v dubnu a počátkem května, zřejmě neumožnilo plnou přípravu všech závodníků (tj. třířázový trénink ve všech disciplínách – plavbě na kánoí, jízdě na kole a běhu). O to více se borci museli snažit na tratích, aby se prosadili a vystoupili na špalky vítězů. Největší konkurence byla v nejmladší kategorii tomíčků, kde startovalo 24 hlídek a plně byly také kategorie žáků a žákyň. Celkem se na start postavilo 140 závodníků z 11 oddílů TOM z Čech a Moravy.

Díky silnějšímu proudu na Labi „vyměkli“ pouze organizátoři, když zkrátali o kousek trasy pro plavbu na kánoí, a tak dohlízející záchranáři neměli moc práce. Někteří závodníci se koupali jen u břehu před vyplutím, nebo těsně před doplutím. Voda byla ještě studená, ale jistě osvěžila k dalším výkonům. Kopečky Českého středohoří totiž zůstaly stejně příkré, zejména pro dopělácké trasy. Běžecské tratě se také ani o metr nezkrátily, a tak se někomu zdály nekonečné.

Díky sehrané partě rozhodčích měl celý závod šmrnc. V deset hodin odstartovaly první hlídky a krátce po třinácté byla většina závodníků v cíli.

Chvilu na zpracování výsledků, relax závodníků, obědek a v 16 hodin mohlo začít vyhlášení výsledků. Díky skvělým sponzorům a podpoře od Města Litoměřice si každý závodník odnesl nějakou hezkou cenu a nechyběl ani účastnický diplom. Borci na špalcích vítězů ceny ani nedokázali pobrat. Pochopitelně byli ozdobeni příslušnými medailemi a vítězové opět krásnými keramickými hrníčky od ústředí Asociace TOM (resp. roztocké keramičky paní Zuzany Králové).

Mezi oddíly si nejlépe si vedl TOM Kadet Červený Kostelec, jen těsně před trineckým Maracaibem. Těmto oddílům patří také poděkování za včasné avízo o účasti a registraci svých závodníků. Pro třetí místo si z Ostravy přijeli Čmoudíci. Všem účastníkům patří velký dík za účast a obdiv přihlízejících.

Závěrem: Pokud to jasně nevplynulo z předchozích rádků, dovoluji si poděkovat všem sponzorům, Městu Litoměřice, ústředí Asociace TOM, Městské policii Litoměřice, Slavoji Litoměřice.

Zvláštní poděkování patří všem rozhodčím a organizátorům. A nelze také zapomenout na pomoc Neptuna. Udržet od sebe bouřky, které se kolem Litoměřic jen točily, abychom při vyhlášení výsledků nezmokli, to si zaslouží pochvalu.

*Jindřich „Dýda“ Černý,
vodácký oddíl Delfin, Litoměřice*

Kadeti opět zlatí

Po krátké jarní přípravě vyjeli členové oddílu TOM Kadet do Litoměřic zúčastnit se celostátního klání Železný tomík.

Na znamení startu vyplouvá na velkou řeku jedna posádka za druhou. Po nějakém čase se závodníci zmáčení vodou i potem vracejí, odhazují pádla a vesty a sedají v depu připravená kola. Vyjíždějí do druhé části závodu. Trať vede z kopce na kopec, cestou necestou. Pouze nejmladší kategorie jede po zpevněných cestách místního parku. Po dojetí své porce kilometrů již řádně znavení závodníci odevzdají v depu kola a za mohutného povzbuzování vyběhají na trať, kde nechávají poslední zbytky sil. V cíli je pak vítají mávajících davy a sladká kobliha.

Tak a je to. Nervózně čekáme na vyhlášení, trochu počítáme a navzájem si držíme palce, aby to dopadlo co nejlíp. Schází se komise rozhodčích, začíná vyhlášení. Na stupních vítězů se objevují kadetská modrá trika. Úspěch! V každé kategorii, které jsme se zúčastnili, jsme obsadili první místa. Několik druhých a třetích míst a několik opravdu pěkných dalších umístění.

Při celkovém hodnocení oddílů jsme opět stáli na stupni nejvyšším a získali hlavní cenu, obrovský dort.

Velký dík patří realizačnímu týmu závodů a hlavně všem závodníkům. Bylo to bezva, skvělá atmosféra, zamakali jsme si, užili jsme si okamžiky slávy a ti, co zůstali doma, nám mohou jen tiše závidět.

*Milan Hrstka-Žuky,
TOM Kadet, Červený Kostelec*

Nabité jaro Kamínků

Na konci dubna jsme již podesáté uspořádali tradiční akci zdobení májky a pálení čarodějnic. V rámci hanáckých slavností jsme 27. května provedli děti a jejich rodiče pohádkovým zámkem. O den později jsme s oddílem sehráli veselou scénku při kácení máje. Hned 2. června jsme se účastnili Partyzánského samopalů. V sobotu 3. června jsme pak společně s KČT Chropyně uspořádali pohádkový pochod za králem Ječmínkem.

Desátého června měli oddílovou svatbu naši dva Kamínci – Bára Vinklerová a Tomáš Křížan. Letos si oba dva dělali v Kaménce zkoušky na oddílové vedoucí – a úspěšně!

Také jsme v červnu zvládli prohlídku zámku v Kroměříži, schůzku s rodiči ohledně tábora (na náš letošní tábor jede 72 dětí), školení hygieniků ve Znojmě, uspořádali jsme akci pro tělesně postižené děti v Kroměříži, nechybělo ani oddílové nocování s Kamínkem.

Ke dni matek jsme s dětmi maminkám vyrobili krásné svícný. Inspiraci jsme získali u nás na zámku na vernisáži výstavy Létající drahokamy přírody.

U Kamínků se zkrátka stále něco děje.

*Hana Paňáková - Haňa Paňa,
TOM Kamínci, Chropyně*

Oftalmo prodávalo žluté kvítky

Tomíci z brněnského oddílu Oftalmo se desátého května zapojili do sbírky Český den proti rakovině. Celkem se jim za pár hodin podařilo prodat 319 kytíček. Do sbírky se Oftalmo zapojilo už třetím rokem a mají s ní skvělé zkušenosti. Lidé sbírku znají a bez vyzvání si kytíčky kupují.

Třeba budou brněnští tomíci inspirovat další oddíly k tomu, aby se také zapojily do sbírání peněz pro dobrou věc!

*Jarmila Póčová,
TOM Oftalmo, Brno*

Bitva čtyř generálů

Desáté výročí Bitvy čtyř generálů (B4G) na vrchu Šiberný u Libině oslavily, armády jarním bojem i letos! Akce, které se účastní čtyři oddíly pocházející z tábořiště u Jezera balvanů, dává každoročně možnost změřit síly mladým členům těchto oddílů ve čtyřiašedesátihodinové hodinové hře.

Letos proti sobě stála bílá armáda oddílu TOM Jeleni (24 bojovníků), červená armáda oddílu TOM Dumánci (20 bojovníků), Modrá armáda oddílu TOM Špacírek (8 bojovníků) a žlutá armáda oddílu TOM Gaudium (22 bojovníků). Bojovníci označení členkami v barvě své armády nastoupili k slavnostnímu zahájení bitvy v pátek 5. května u stejného lesa, kde se bitva odehrála již v roce 2007. Na toto bojiště se bitva vrátila poprvé, a tak byla akce provázena množstvím vzpomínek a notnou dávkou nostalgie.

Začátek bitvy, ve které jsou střelivem hadrové koule a největšími cennostmi jsou vlajky, poklady a členky bojovníků jednotlivých armád, již tradičně provázela nejistota. Prvním krokem bitvy je totiž losování území, ve kterém budou jednotlivé armády umisťovat svoje týly. Pro bílou armádu, jejímž jsem již desátým rokem členem, nedopadl los šťastně. Přesto se nám po zahájení bitvy podařilo ukořistit při prvním útoku zástavu modrých. Tu statečná bílá armáda ubránila až do večera, kdy měla podle pravidel první možnost svůj týl přestěhovat. Naše neohrožená armáda proto zavelela k přesunu a ranní útok koalice červené a žluté armády směřoval na opuštěný bílý týl.

Na druhý den, po čtvrté hodině ranní, když armáda žlutých pátrala po novém umístění armády bílých, našli spící armádu modrých. Její členy ve spacácích nebylo těžké pobít. Než si bojovníci početně nejslabší armády stihli dojít pro život ke svému zdravotníkovi, jejich generál s třemi čárkami na čelence byl zajat. Bodový zisk za ukořistění této členky, kterou armáda získá za hodinu věznění protivníkovy bojovníka, putoval na konto žlutých.

Více jak čtyřicetiletá červeno-žlutá koalice nakonec armádu bílých našla a jejich týl schovaný v rokli bez problému vyplnila. Přestože se bílým podařilo zástavy přesunout, druhá vlna útoku již přinesla koalici krom zástavy bodovaných koulí také zisk obou hledaných zástav. Bílá armáda při boji také ztratila kontrolu nad svým pokladem. Penalizace za tuto ztrátu přinesla bodový zisk červeným.

Následoval boj plný ukrývání zástav a budování nových koalic. Koalici vytvořila armáda bílých a žlutých, kteří do společného týlu ukořistili všechny zástavy, krom dobře ukryté modré. Po rozpojení této koalice byla znovu vytvořena koalice červeno-žlutá. Ta nakonec ztratila své ukryté 2 poklady a 2 zástavy, při útoku však získala ukrytý poklad a zástavu bílých.

Po úžasném boji nakonec především díky zisku členek zajatých nepřátel, zvítězili žlutí. Po ztrátě kontroly nad svým pokladem, konečně druhé místo v B4G, naši armádě bílých vyfoukli červení a čtvrté místo obsadila početně nejslabší armáda modrých. Za sebe musím říci, že letošní B4G byla plná politikaření a zvrátů. Letos byla přetržena dvouletá „vítězná šňůra“ bílých a titulem vítězné armády se mohou pyšnit tomíci z oddílu Gaudium. Těšíme se na příští rok!

*Láďa Jelen junior,
TOM Jeleni,
Sedlčany*

Výprava do hor už na začátku května byla pro nás, Robinsony z Poděbrad, Odřepes a Ratenic velkou neznámou. V tomto ještě jarním období může v horách ležet hodně sněhu. Zvláště ve španělském pohoří Sierra Nevada, kde se před měsícem konalo mistrovství světa v akrobatickém lyžování a snowboardingu.

S obavami, jestli vůbec do hor bez maček, cepínů, lan a háků budeme moci jít, jsme doletěli do Malagy, přístavního města na jihu Andalusie, kdy bylo horké léto v plném proudu. Dalším přestupním městem na cestě k horám je středověká Granada. Město chlubit se Alhambrou - maurským palácem a pevností v jednom. Do hor jsme vyráželi z vesničky Treveléz, kde je také kemp.

Sierra Nevada nejsou hory nijak rozlehlé, plocha národního parku je zhruba dvojnásobek Krkonoš. A nadmořská výška vrcholů je také přibližně dvakrát Sněžka. Nejvyšší vrchol, který je zároveň nejvyšší v celém kontinentálním Španělsku, je Mulhacén (3 479 m.n.m). Na vzdálenost jednoho dne cesty leží druhý nejvyšší vrchol-Pico de Veleta (3 393 m.n.m.).

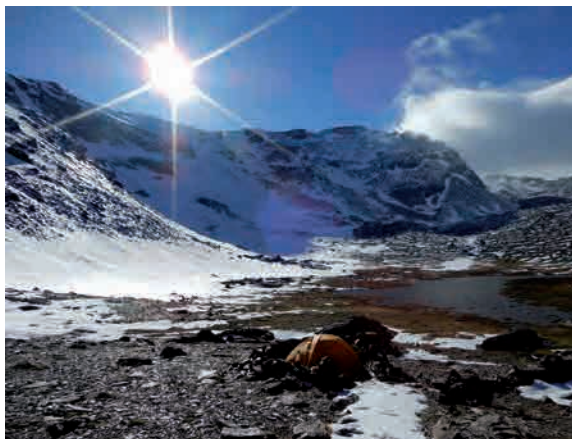
Po jedné straně této majestátní hory se nerušeně a **s lehkostí procházejí kozorohové, o něco těžkopádněji my s velkými batohy.** A z druhé strany Pico de Velety je veliké lyžařské středisko, kterým vede asfaltová cesta až těsně pod vrchol. Tím pádem je toto nejvyšší místo, kam můžete v Evropě vyšlapat na kole. Náš hlavní oddílový cyklista Nem to okouknul a třeba to příště na kole dokáže.

Se sněhem jsme se sice v horách potýkali, ale ne v negativním slova smyslu. Byl nám zdrojem vody, zdrojem ochlazení spálených obličejů a podkladem pro bobařské radovánky. Samozřejmě příští rok může být zima jiná, delší a vrcholky hor budou nepřístupné až do léta. Každopádně Sierra Nevada je krásná, kozorohové jsou zvědaví, noci jsou mrazivé, Robinsoni měli velké štěstí, že to všechno mohli zažít.

*Anežka Klabanová,
TOM Robinsoni, Poděbrady*

Robinsoni a Sierra Nevada

STOLNÍ HRÁTKY

SLYŠTE, SLYŠTE VŠICHNI
HRAVÍ TOMÍCI! PO
ÚSPĚŠNÝCH PROJEKTECH
HRAVÉ KRABICE A ZÁDVEŘNÍ
VAKY SE NA VÁS CHYSTÁ
DALŠÍ TAŠKAŘICE.

TENTOKRÁTE PŮJDE
O SADU ŠESTI
STOLNÍCH HRÁTEK, KTERÝMI MŮŽETE
PROSVĚTLIT DEŠTIVÉ TÁBOROVÉ DNY,
KLUBOVNÍ SCHŮZKY, NEBO ZPESTŘIT AKCE
PRO VEŘEJNOST. TYTO NETRADIČNÍ
A ZÁBAVNÉ ATRAKCE BUDOU K MÁNÍ V ZIMĚ
2017-2018.

DALŠÍ
PODROBNÉ
INFORMACE
OČEKÁVEJTE
V PŘÍŠTÍM
TOMÍKOVI.

Pochod Ptačím dolem na Hrádek

Rok s rokem se sešel, je konec dubna a s ním i každoročně pořádaný pochod Ptačím dolem. Kolikátý ročník Ptačáku jsme vlastně připravili? Vzpomínám: pochodu jsem se účastnil mnohokrát již jako malý kluk - člen oddílu, pak jsem jako vedoucí pokračoval já, oddíl vedu sedmáct let, tradici jsme ani jeden rok neporušili, takže to máme dohromady... Přiznám se, že v tuhle chvíli přesné číslo nejsem schopen určit.

Musím se zeptat Jirky Choura, který s tímto nápadem přišel. Dám si závazek, že do příštího roku to přesně zjistím.

Většinou míváme tento víkend krásné počasí a je to na kraťasy s tričkem. Letos předpověď vypadala spíše na beranici a rukavice. Kvůli tomu jsme také počítali s malou účastí, ale byli jsme velmi mile překvapeni – bez ohledu na chlad dorazilo asi 150 účastníků, což bylo velmi příjemné.

Pokud jde o soutěže, které čekají na pocestné během trasy i na Hrádku samotném, snažíme se, abychom jen neopakovali to, co bylo v předešlých ročnících.

Z letošních novinek nejvíce zaujala střelba ze vzduchového děla, závod plachetnic, posun kelímku vodní pistolkou, dost komické vytřepávání pingpongových míčků z krabičky upevněné na zádech (skvělé pohyby), dále dost nepopsatelná disciplína - něco jako florbalominigolf, kaptapult kachny do pekáče, shazování lahví dlouhým chobotem.

Existuje ale jedna legendární soutěž, která naopak nesmí nikdy chybět. Opakujeme ji již spoustu let, snad od úplného začátku. Nazývá se Les smrti. V něm ubohé zajíčky - poutničky pronásledují krvelační draví ptáci. Komu se podaří jim uniknout, je odměněn platidlem Piclíkem.

Vždycky jsem rád, když na Hrádku, v cíli pochodu potkám známé tváře a vidím tam spoustu dospělých lidí, kteří se pochodu také účastnili jako děti z různých oddílů. Zahřeje, když slyšíme slova jako *tahle soutěž se vám opravdu povedla*. Musím přiznat, že nás taková pochvala opravdu potěší, dodá nám energii pro pořádání dalšího ročníku.

Jára Lepšík,
TOM Bobři, Úštěk

Odpověď na Jardův dotaz:
letos úštětí Bobři pořádali
35. ročník pochodu Ptačím
dolem na Helfenburk. J. Ch.

Noční Běh pro Světlušku

... a o týden později v Brně

Pětadvacítka tomíků z Prahy, Poděbrad, Roztok i vzdálenějšího Slezska se 20. dubna připojila ke třem či čtyřem tisícovkám podpůrců pražského charitativního Běhu pro Světlušku 2017.

Tomíky z oddílů Robinsoni, STAN, Svišti, Zuřivý čolek, Táborníci či Maracaibo nešlo přehlédnout. Letos byli vybaveni zářivými šátky. Všem, kdo se do akce zapojili, patří dík.

(ton)

... a o týden později v Brně

Dvacátého sedmého dubna proběhl v Brně již třetí ročník Běhu pro Světlušku. V letošním roce to bylo tak, že se brněnští tomíci zapojili nejen na trati, ale i mezi běžci. Na začátku vypadaly počty velice slibně - 10 lidí přislíbilo účast jako organizátoři a 10 tomíků se přihlásilo přímo na běh.

Běh byl vydařený, alespoň z pohledu pořadatelů na trati. I přes drobný deštěk vládla mezi účastníky dobrá nálada. Někteří se nakonec rozhodli i pro delší pětikilometrový úsek.

Na závěr trochu statistických údajů: Počet běžců vyšplhal zhruba na 820. Na trati bylo osm pořadatelů z oddílů TOM 404 Pířkovci a TOM 408 Delfini. Shodný byl i počet běžců z oddílů TOM 20203 Of-talmo.

*Pavel Pakosta,
TOM Delfini, Brno*

Na světluščí běžecké mapě se rozsvítila v roce 2017 mimo Prahy, Brna, Jihlavy i Olomouce. Celou sérii běhů provázelo nepříznivé počasí, přesto se Nočních běhů pro Světlušku zúčastnilo přes 6000 běžců a na projekt pomáhající lidem se zrakovým handicapem putuje 2,6 milionů korun.

Běh pro Světlušku poprvé v Olomouci

Konečně jsme se dočkali světluščího běhu v Olomouci! Studenti FTK měli na starosti prezenci běžců a členové našeho oddílu značili trať nasměrovali běžce správným směrem. Jedna z našich vedoucích dělala trasérku nevidomému Kubovi. Světlušek běželo přes 500. S fosforeskujícími tunely na krku jsme byli k nepřehlédnutí. Organizátorka z nadačního fondu mě velice potěšila větou: *Jé, tomíci*. Tak přece se o nás ví!

*Soňa Rokytová,
TOM Tuři, Olomouc*

Brigáda v Janově

Hned jak jsme toto slovní spojení slyšeli, začali se všichni psychicky i fyzicky připravovat na hromadu dřeva, která na nás čekala. V pátek příjezd, pohodička, zpívání s kytarou, film Rebelové a spát, pokud možno tak ještě ten den.

V sobotu ráno se začaly hned po snídani startovat pily a šlo se na věc. Celé dopoledne se dělalo dřevo. Řezalo se, sekalo, nosilo, skládalo do altánku. Měli jsme i pauzu na oběd, což bylo výborné knedlo vepřo zelo, pro vegetariány knedlo zelo. Byly i pauzičky na kafe, pro někoho nezbytná věc. Po obědě nás zase čekala hromada dřeva, ale naštěstí už toho nebylo moc a rychle to ubývalo. Hromada se zmenšovala, ale tím se zmenšovalo místo v altánku. A co se dřevem? Nakonec zazněla nejvíce obávaná věta: „Tak to navozíme do sklepa.“ Naštěstí dřeva

bylo málo, takže jsme ho rychle navozili, trochu porovnali a šli si užívat zbytek dne bez dřeva.

Celí polámaní, unavení, přepracovaní, jsme si všichni co nejrychleji zabrali sprchy, abychom ze sebe mohli smýt všechnu tu špínu. Pak večere, po ní si šel někdo lehnout, někdo hrál hry, někdo natáčel muzikál inspirovaný Rebely a večer se zase vytáhly kytary, zpívalo se a pak jsme šli spát.

V neděli už jsme jen vstali s pocitem, že nemusíme pracovat, po snídani jsme šli na procházku na rozhlednu Bramberk, kde mají i minizoo, což pro děti byla větší atrakce než rozhledna. Pak už jen balení, oběd, balení, uklízení a zpátky do Prahy.

Bobek: Tady si dovolím vsunout odstavec o nedělní dopolední práci starších a již „usedlých pánů“ na novém poklopu čistíčky, neb ten starý ani již hořet nechtěl (ale shořel), jak byl shnilý. Takže na pokop čistíčky raději nelézt, ale pár chlapů unese!

Celá akce byla skvělá, jsme rádi, že jsme zase pomohli se dřevem a hlavně, že nám vyšlo počasí a přišlo jen trochu.

*Kristina Kubišová- Kikina,
TOM Světlušky a TOM Táborníci, Praha*

NEJLEVNĚJŠÍ PLYN A ELEKTŘINA

FUNGUJE TO
USPOŘÍTE
BEZ STAROSTÍ
S TOMÍKY

➡ Již je zapojeno více než 3 tisíce zákazníků
(na projektu spolupracují další organizace v ČRDM).

➡ Nejlepší cena elektřiny a plynu na trhu.

➡ Přihlášení se je snadné, převody a každoroční soutěžení
o nejlepšího dodavatele se děje automaticky.

➡ Svítí tak všechny chalupy tomíků
a také další desítky domácností tomíků.

pro vaší rodinu
kamarády
známé
nově i pro IČO

Svítíme s hořcem

Levnější energie pro tomíky

energie.a-tom.cz

Jak se ke Svítíme s hořcem přihlásit? V evidenci tomíků! Přihlášku naleznete v menu pod odkazem „Energie“.
Ceníky a další informace o systému, který poskytuje Skautská energie, si můžete přečíst více na www.skautskaenergie.cz.

Společný víkend

Tomíci z turistického oddílu Buntaranta Ostrava využili prodloužený květnový víkend a vyrazili na společnou akci s kamarády z Integračního klubu Brána Ostrava na chatu Březiny nedaleko Valašského Meziříčí.

Předem jsme si s ČD domluvili přepravu 3 pasažérů s vozíčky a vše vypadalo ideálně. Ovšem do momentu, kdy jsme na perónu zamávali vzdalujícím se koncovým světlem vlaku a zatlačili slzičku (od smíchu). Po 45 minutách diskuzí a čekání na řešení jsme se přemístili na jiné vlakové nádraží a vyrazili směr cílová stanice. Sice se zpožděním, ale přece. Po radostném shledání na chatě a nezbytné výměně informací jsme vyrazili na procházku.

Odpoledne, motivováni výhrou našich reprezentantů, jsme si zahráli tradiční fotbálek na hrací ploše, která víc než hřiště připomínala tající ledovou plochu. Na klouzavém povrchu skončil zápas jen nateklým rtem a špinavými koleny, takže pohoda. Večer jsme si opekli burty a pak, rozdělení do družstev, zahráli hru Riskuj. Odměny byly sladké a vyhrál každý, kdo se dobře bavil. A pak...? Odpadli jsme do spacáků...

V neděli dopoledne proběhla hra živé člověče nezlob se s největším potěšením - vykopnout co nejvíce figurek. A že jich bylo! Odpoledne jsme se vypravili na Svatý Hostýn. Sluníčko se střídalo s krátkým, ale vydatným deštěm. Tímto jsme si své plány rozšířili o delší pobyt v katedrále, kde zrovna probíhala nedělní mše a krásně vzraly ty obrovské dveře. Po 45 minutách jsme zaveleli k přemístění do restaurace. Když obsluha i hosté viděli ve dveřích tu vozíčkářskou dopravní zácpu a spoustu mokrých lidí, nevěřili, že se tam chceme nacpat. Na takovéto situace jsme zvyklí, a tak reorganizace umístění u stolů vyvolávala spíše úsměvy a pochopení.

Hostýnskými cestami jsme putovali různými způsoby – někdo po svých, někdo na vozíčku, jiní na klíně kamaráda, ve vláčku vozíčků apod. Hlavní heslo bylo,“

kdo nebourá, jezdí pod své možnosti...“
Večer na chatě proběhl ve znamení odpočinku, stolních her a písniček s kytarou.

Pondělní dopoledne nás čekalo luštění různých přísloví z kreslených obrázků. Mozkové závity asi zvýšily svou teplotu, ale rozhodně se nepřehrály. Následovala hra, či spíše diskuze s názvem „Je lehké odpovědět ano, či ne?“ Zjistili jsme, že na některé otázky nemáme jasný pohled, či jednoznačnou odpověď a chce to úvahu, diskuzi, vyjasnění apod.

Smutnější nálada nastala v momentě nutnosti balení a úklidu chaty. Akce to byla plná humoru, úsměvů, aktivit i pohody. Za přátelskou atmosféru patří děkování všem účastníkům, kuchtičkám a organizátorům. Tak zase příště!

Jirka Garnol,
T. O. Buntaranta, Ostrava

Přeshraniční spolupráce...

Často se mě děti z oddílu při čtení informačních tabulí na našich chalupách, ptají, co to je ten program Cíl 3/Ziel 3, co to je environmentální? S podobnou otázkou jsme se setkali i teď na naší víkendovce na Leské, která patří obecnímu úřadu Třebívlice. Vysvětluji, že tajemné cizí slovo znamená, že se akce týká životního prostředí, což je stále aktuální.

No a ten Cíl 3? To znamená, vysvětluji dále, že na rekonstrukci toho či toho objektu v rámci „Programu Česko-saská příhraniční spolupráce“ „přiteklo“ z dotačních prostředků EU stovky tisíc eur, což jistě není k zahoezení.

Na chalupě jsme se ještě s žádným německým turistickým oddílem nepotkali, ale nebráním se tomu. Jedinou zábranou je moje jazyková bariéra. To ale neplatí o členech mého oddílu. Slušně se domluví, anglicky i německy, což se ukázalo před pár roky na Nonnensteigu („Zadržované jeptišce“), pěkné ferratové stezce nedaleko saského Johnsdorfu, kde jsme se potkali právě se skupinkou německé mládeže.

Se Sasíky jsme se viděli také vloni na hradě Oybin či na rozhledně Hochwald (Hvozď) v Lužických horách, při našem pobytu na skautské chatě Seleska, jen pár kilometrů od česko-německých hranic. Všude se setkáváme s mladými lidmi, zdraví, ptají, co tady děláme, jak se nám u nich líbí. Tak proč je nepozvat i do Čech, a třeba na nějaké zajímavé programy!

*Vratislav Florián -Hroch,
TOM Klub lesní moudrosti
Roudnice nad Labem*

Májka u klubovny aneb Beltine

Kde se vzala akce Beltine a stavění májky u klubovny? O akci jsme přemýšleli již v minulých letech, rozhodnutí k organizaci chybělo. Ani letos nic nenavrhovalo tomu, že by se nějaká májka měla stavět. Až týden před třicátým dubnem, po napsání květnového čísla oddílového časopisu, ve kterém jsem popisoval tento lidový zvyk oslav jara – pálení čarodějnic, tedy původní keltský svátek Beltine. Nebylo moc času na velké plánování, musel jsem jednat.

Hned v neděli jsem se vypravil do míst, kde před pár týdnů probíhalo kácení náletových dřevin s vědomím, že zde s největší pravděpodobností naleznu kmen břízy potřebné délky. Nalezl, na hrubo odvětvil a do klubovny odvezl základ celé akce – stožár májky. A pak už to byla jen souhra několika šikovných lidí, aby se vše připravilo.

A tak jsme se pustili do příprav. Stožár májky jsme se rozhodli umístit u klubovny tak, aby byla následná májka jak se patří vidět, i když naše budoucí májka neměla mít rozměry „dospělé“ májky. Májka tedy nemohla být umístěna v zemi, ale museli jsme ji umístit na verandu a to si žádalo její upevnění k zábradlí.

Těsně před přiletem čarodějnic a čarodějů v neděli 30. dubna bylo nutné pořídit olistěný kmen hlohu a upletení věnce. Toho dne bylo krásné jarní počasí, což jsme samozřejmě měli objednané. Keltská tradice říká, že vršek májky se zdobí větvičkami hlohu. Proč tedy tuto tradici měnit? Vydali jsme se tedy najít mladý rozvětvený kmínek hlohu a také si přinést větvičky břízy k výrobě věnce.

Ani jsme si nestihli všimnout běžícího času kolem nás a najednou se nad klubovnou začaly slétat čarodějnice a jedna za druhou se hrnula na přistání v klubovně. A že se jich na ten letošní čarodějnický sabat slétlo! Společnými silami jsme se vrhli na konečné zdobení májky. Každý dostal jednu barevnou pentli jejíž jeden konec byl uvázaný na stožár májky a druhý držel hrdý majitel pevně ve svých rukách.

Zdobení stožáru spočívalo v pohybu čarodějnic i čarodějů okolo stožáru různě se proplétajících mezi sebou. Tím vzniklo nepravidelné opletení části kmene barevnými pentlemi jejichž volná nespletená část se ve větru krásně štrapatí.

Následně byla naše pozornost věnována zdobení věnce, na který si každý uvázel nějakou pentličku. Před navázáním věnce barevnými pentlemi na stožár májky byl na její vrchol navázan kmínek hlohu.

O ozdobenou májku se pak už postarali prckové. Chlapi si na svá ramena naložili stožár a holky se postaraly o podržení věnce. Májka byla takto odnesena na verandu a tam jí na určeném místě za zvukného „óóóóó“ prckové vztýčili.

A pak už se jen jedlo, pilo a hodovalo.

*Jiří Černer - Červenáček,
TOM Stopaři, Jirkov*

Vyklízení rožmberské základny

Vše má svůj konec a počátek. Stejně tak i život v krásném starém domě č. p. 23 na břehu Vltavy v Rožmberku. Desítky let sloužil bývalým majitelům, do války to bylo židovské zboží. Nyní patří asociaci a my pevně věříme, že stejně dobře bude sloužit i generacím tomůk.

Z ústředí k nám doletěla výzva, abychom přiložili ruku k dílu. Krásní mladí lidé (většinou také pěkní hadi) výzvu vyslyšeli a 21. dubna vyrazili dům vyklízet.

Když jsme prvně viděli kontejner o velikosti dvou až tří asociálních tranzitů, zdálo se nám to dosti předimenzované. Avšak naše obavy se ukázaly liché a možná bychom naplnili i větší.

S otevřením dveří se ukázalo, že duchové místa a domu opět divočí a hrají si s námi. Ne a ne nahodit proud. Zkoušeli to nemalí borci a nevedlo se. Pak mi strejda Pepřák povídá: "Šamane, v tom bude nějaká lumpárna, jdi se na to podívat!" Věděl jsem, že už na silvestrovské návštěvě jsme měli obdobnou situaci. Tehdy pomohlo vše vypnout, pokorně požádat duchy o shovívavost a bylo to. Tentokrát to také zafungovalo a dokonce opakovaně. Když byl problém, vyslali mě a bylo vše, jak má být. Tudiž ještě jednou DÍKY a buďte prosím i v budoucnu na všechny milé a vzorné uživatele domečku hodní. DÍKY podruhé.

Čekaly nás necelé dva dny úklidu, vyklízení, rozhodování, co zachovat a co jako nepotřebné vyhodit. Většinou by to všichni ven nejraději hrnuli buldozerem, a to nejen mladoši. S Tomášem jsme jim v tom ale statečně bránili a mnoho pokladů skryli na půdu a uchránili pro příští generace.

Brigáda probíhala ve veselém duchu, s úsměvem na tváři a nasazením mohutné dosažitelnosti. Zase jsme poznali nové tváře, užili si družné chvíle, vtipkovali jsme a hecovali se a vychutnávali jsme si pocity z dobře odvedené práce.

Děkujeme účastníkům brigády a nové základně přejeme jen to nejlepší.

*Otta Müller alias šaman Oťan
TOM Dakoti, Česká Lípa*

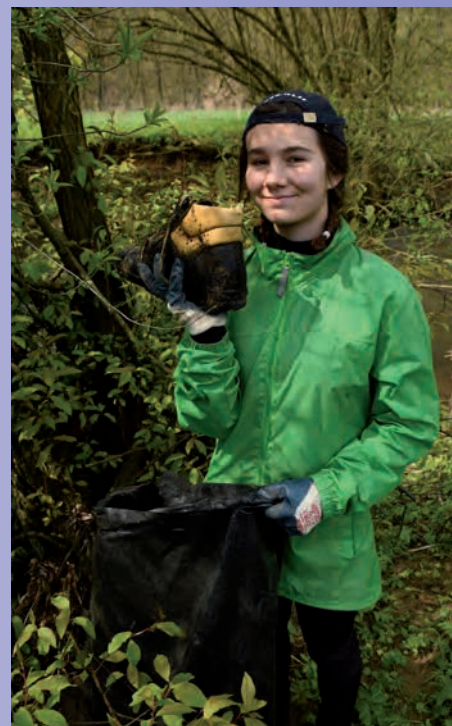
Jak Lotři zachraňovali velryby

Vyčistit část řeky Metuje od odpadků, ale také zažít akci s dětmi, na které si všichni uvědomí, jaký dopad na životní prostředí může mít třeba jediný igelitový pytlík v řece. To byl cíl akce hronovského vodáckého oddílu Lotři a spolku Živá voda. S trochou nadsázky jsme totiž zachraňovali velryby.

Dvacítka dětí a dospělých nakonec za tři hodiny práce naplnila bezmála deset velkých pytlů odpadu a vynesla na břeh i několik pneumatik. Akce přitom nebyla součástí žádné větší celostátní výzvy, s nápadem přišel Jiří Malík, aktivní člověk a ekolog ze spolku Živá voda. „S oslovením hronovských Lotřů jsem neváhal, máme s nimi dobré zkušenosti“, řekl k akci pan Malík.

Vydařená akce se líbila také třináctileté Báře Smutné, člence oddílu a nadšené vodačce: „Jelikož všechny řeky tečou do moře, mohou se tam s vodou dostat odpadky. Třeba i ty naše! Kousek igelitu, který u nás spadne do řeky, se může dostat až do žaludku jakéhokoli mořského živočicha, třeba velryby. Oblékli jsme se tedy do neoprenů, gumáků a rukavic, vzali jsme hrábě a igelitové pytle na odpadky a vyrazili jsme proti proudu klikaté a dlouhé části Metuje. Vytahovat staré plechovky, pet lahve, igelity, pneumatiky, kýble a vůbec další hrozné věci, co lidi dokážou do řeky hodit.“

I když jsme uklidili krátký úsek řeky, množství odpadu všechny znatelně zaskočilo. „Nikdy není pozdě ani brzy. Důležité je, že se akce účastnily právě děti a nemalý význam má i vysoká účast rodičů. Přestože v Hronově žijeme uprostřed přírody, málo si jí vážíme.“ To konstatoval Tomáš Buriánek, hlavní vedoucí hronovských tomíků. Lotři se takovéto akce ne-

účastní poprvé, předešlé roky se podíleli na čištění Metuje ve spolupráci s partou geokačérů. Akci podpořila správa CHKO Broumovsko a Povodí Labe.

Karel Neuschl,
TOM Lotři, Hronov

Korunovace v Hradci

Miroslav Hepnar, vedoucí TOM Kadet Červený Kostelec, převzal v Hradci Králové plaketu Zlatá koruna Královéhradeckého kraje.

Zařadil se mezi patnáct vybraných, oceněných a obětavých lidí, kteří se věnují dobrovolnické práci s dětmi. Za čtyřicetileté působení v oddíle prošlo jeho rukama více než 350 dětí, které vždy učil lásce k přírodě a kamarádství, naučil je plavat, potápět se i sjíždět divoké řeky. Obohatil jejich dětství o nezapomenutelné zážitky, prožité v partě kamarádů.

Míro, blahopřejeme a moc Ti děkujeme za to, co pro nás děláš!

*Milan Hrstka-Ťuky,
TOM Kadet, Červený Kostelec*

Velkopáteční výprava

Letos jsme se o Velkém pátku opět vypravili hledat poklad. Vlák nás zavezl do Hanušovic a odtud jsme šli na zříceninu Nový hrad. Posvačili jsme, opekli špekáčky a jablka a už nás čekalo šifrování

a hledání pokladu, ukrytého ve zdi zříceniny. Ten jsme společnými silami našli a spravedlivě se rozdělili. Sestoupili jsme do Raškova k oboře daňků. Nakrmili jsme je a zamířili do Bohdíkova na vlak.

*Soňa Rokytová
TOM Tuři, Olomouc*

Víkend v kraji českých granátů

Leská je malá veska, kde silnice končí točnou pro autobusy na návsi, dále už nevede. Nejbližší „střediskovou“ obcí jsou Třebívlice, větším městem pak Lovosice. Pořád se nacházíme ale v Českém středohoří.

Základna (tedy středisko environmentální výchovy) je budova bývalé školy, kam my jezdíme vlastně od nepaměti, kdy objekt patřil ještě litoměřickému pionýrskému domu, později domu dětí a mládeže, dnes patří obecnímu úřadu Třebívlice.

Díky programu Cíl3/Ziel3 a dotačním prostředkům EU byl celý objekt (nemalými náklady) zrekonstruován, opraven, vybaven novým nábytkem a zařízením, ale slouží dál pro různé organizace či mládežnické spolky nejen z ČR, ale i ze sousedního Saska.

Kapacita objektu je 32 míst (oficiálně ale 24, protože v obci je malý vodojem...). Velkou výhodou zahrady s dětskými prolézačkami je prostorný altán (letos také vybaven novým bytelným nábytkem), kde lze pořádát nejen večerní posezení, ale různé školící akce či besedy.

Nedaleko Leské se nachází zřícenina hradu Oltářík, kde jsme byli minule. Letos nás vedla celodenní hra na druhý nejvyšší vrchol Českého středohoří, Hradištiny (752 m.n.m.).

Nejčastější otázka dětí: „**Bude tam kiosek s občerstvením?**“, „**Nebude!**“.

Na Hradištanech není dokonce ani žádný rozhled do okolí. Je tam ale nejvýše položená louka Českého Středohoří se spoustou chráněných květů, ohraničená valy knovízské kultury z doby 9. - 8. století př. n. l. Dříve to byla orchidejová louka, dnes byste zde našli vzácnou travu kostřavu ametystovou, upolín nejvyšší a hrachor různolstý.

Místo kiosku s občerstvením jsme si zde alespoň uvařili polévku na lihových varčích. Pro milovníky geocachingu je i zde ukryta keška.

Navečer jsme se vydali na naleziště českých granátů. Tento kraj je na pyropy (z řeckého pyropos – ohnivý, podobný ohni), minerály obzvláště bohatý. Ne každý je ale vidí, jsou malé, temně rudě zbarvené. Nejlepší je hledat je po dešti, to úplně září. Když už ne na poli, tak v potoce Granátka je našel už každý. Během víkendů možné navštívit i Muzeum českého granátu v Třebenicích, kde jsou vystaveny opravdové unikáty, které jen těžko najdete.

Víkendový pobyt, to není jen turistika! Velkým lákadlem bylo tentokrát udělat si vlastní pizzu. Prostorná kuchyň na Leské byla pro tuto akci příhodná. Díla se zdařila a pizzy byly nabízeny i k vzájemným ochutnávkám.

V neděli jsme si vyšli na Kuzov, přírodní památku na geologický vývoj Českého středohoří, dvojici skalních hřbetů z tře-

tihorní vulkanické činnosti. Zde jsme potkali v lese užovku obojkovou, na skalách obdivovali žlutě kvetoucí tařiči skalní.

Odpoledne jsme již hráli hry na zahradě, odpočívali a užívali si sluníčka.

Do Leské se dostanete vlakem do Lovosic a dále autobusem směrem na Třebívlice-Skalice, který zajiždí až na Leskou. O víkendech ale musíte pěšky do Třebívlic na křižovatku buď na autobus, nebo na nádraží na vlak soukromé železnice, kterou provozuje společnost AŽD Praha, opět do Lovosic.

Cena za ubytování není nikterak nízká, chtějí 200 korun (v letních měsících), ale zas nemusíte mít spacáky (mají zde povlečené lůžkoviny). Plus další částka na pronájem kuchyně a energie (2.500 za prodloužený víkend). Máte-li zájem, stačí zavolat na obecní úřad Třebívlice.

*Vratislav Florián Hroch,
TOM Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem*

Bechyně nejen turistická

Jihočeské městečko Bechyně je doposud turisty nepříliš objevené a tak trošku ve stínu slavnějších sousedů, Českého Krumlova, Českých Budějovic, Hluboké nad Vltavou... Ovšem neprávem! Přemysl Otakar II. zde již v roce 1268 nechal postavit hrad a další králové městu a celému kraji velmi přáli a rozvíjeli ho.

Ať už přijedete do města vláčkem po slavné Křižíkově elektrické dráze přes most „Bechyňská duha“, přišlapete na kole po některé z mnoha cyklostezek, přijdete pěšky romantickým údolím Lužnice (například od slavného řetězového mostu u obce Stádlec) nebo údolím říčky Smutné nebo připlujete na lodi v rámci splouvání Lužnice... Vyšetřete si na prohlídku zajímavostí dostatek času. Zámek, historické náměstí, místní lázně, františkánský klášter, hasičské muzeum, městské muzeum, židovský hřbitov, muzeum keramiky, muzeum V. Preclika, Křižíkova vilová čtvrť, nádherné kostely ... a již se pomalu dostáváme k zajímavostem, které pro veřejnost zpřístupnil Klub českých turistů pod patronací místního odboru a aktivitou nevyčerpatelného čestného předsedy KČT Ing. Jana Havelky.

Musíme začít v Muzeu turistiky, které je v rámci ČR jedinečné. Z celého objektu židovské synagogy je sice zrekonstruována jenom část, ale věříme, že v brzké budoucnosti se najdou prostředky i na dobudování dalších expozic a potřebného zázemí. Přičiněním místních turistů a značkařů můžete absolvovat krásné túry s pohledy na město a jeho opevnění - například z vyhlídek Gutha-Jarkovského, Pasovského nebo Náprstka. Z údolí Lužnice můžete vystoupat kaňonem romantickou Židovou strouhou.

Pro zdatné oddíly a tomíky doporučujeme Bechyňskou ferratu, náročnější cvičnou zajištěnou cestu (obtížnosti D/E), z velké části vedenou ve vodorovném, převíslém traverzu. Je unikátní v tom, že má lanový mostek (první u nás). Nevýhodou je, že je neprůchozí. Tudíž je nutné vrátit se po ferratě stejnou cestou zpět, což opět výrazně zvyšuje její obtížnost. Některé pasáže vyžadují přecvakávání v extrémním tahu a viset za jednu ruku. Pokud máte odsedky, určitě si lezení ulehčíte. Za vyššího stavu vody nebo při nedostatečné výbavě počítejte i s možností namočení batohu či zadních částí těla v řece...

Ale vraťme se na závěr k historii města. Ani místní občané mnohdy netušili, co vše skrývá jejich město. Díky již zmiňovaným klubovým nadšencům byla v březnu 2017

slavnostně otevřena nová naučná stezka podél historického opevnění města Bechyně.

Nedaleko od klubového muzea naleznete hlavní informační tabuli s plánem dvaceti zastavení. Provedou vás okolo hradeb z části nově zrekonstruovaných nebo již skrytých a „srostlých“ se zástavbou. Uvidíte městské opevnění, obranné věže, hlídkové bašty, hradby, parkány či vodní příkopy. Trasy se dají kombinovat od nejkratší (2,5 km) až po nejdelší (5 km). Neváhejte a navštivte Bechyni!

*Rostislav Kašovský,
TOM Čmoudík, Ostrava*

Z ČINNOSTI
Klubu českých
turistů

Muzeum ve městě pod Duhou

Duha, o které bude řeč, není šestibarevná. Je strohá, šedivá přírodním betonem, přesto je krásná. Je to most, klenoucí se nad údolím Lužnice v Bečyni. Most, který je unikátní tím, že po něm společně jezdí auta i vlaky, most spojuje nové bechyňské nádraží (1929) s původní tratí Křížkovy elektrické dráhy z roku 1903. Most je od roku 2014 národní kulturní památkou a ačkoliv se to zdá divné, na jeho projektu a stavbě se nepodílel tehdejší profesor stavebního inženýrství a specialista na železobetonové mosty Ing. Stanislav Bechyně.

Bechyně je krásné starobylé město, významné mnoha památkami, keltským osídlením, středověkým opevněním i rožmberskou historií. Je zajímavé také pro turisty. Leží na soutoku Lužnice se Smutnou, prochází jím Stezka podél Lužnice, každoročně se zde konají turistické pochody i běhy, vodáci zde většinou končí splutí Lužnice, ale hlavně je zde Muzeum turistiky, otevřené v roce 2006 u příležitosti Euroranda v jižních Čechách.

Muzeum turistiky sídlí v bývalé synagoze nedaleko náměstí. Návštěvník se dozví o historii Klubu českých turistů, o tom, jak klub vznikl, jak pořádal první výlety, jak začal budovat útulny, chaty a rozhledny, jak se členové klubu starali o hrady a jiné památky. Jsou zde k vidění dávná čísla Časopisu turistů, pohlednice, průvodce i mapy. Také samozřejmě historie i současnost turistického značení v českých zemích. Podkroví synagogy je věnováno historii Židovské obce v Bečyni.

Hlavní atrakcí byla poloplastická mapa všech rozhleden České republiky. Ta byla bohužel v době uzávěrky čísla demonstrována, protože kvůli obrovskému nárůstu počtu rozhleden organizátoři z bechyňského odboru KČT nestačili vrtat dírky a doplňovat žárovíčky. Takže v době, kdy dostáváte toto číslo Tomíka do rukou, by již měla být mapa nová, promítaná z data-projektoru. Sice nebude tak efektní, jako byla stará mapa, zato bude jednodušeji aktualizovatelná.

Čestné místo hned pod mapou má i největší turistické razítko (s certifikátem agentury Dobrý den). Klub českých turistů sice nemá striktní pravidla o razítkování prostěm nebo s mezidechem, jako je ve stanovách Asociace TOM, přesto je i

v klubu dodržováno, že prostým způsobem se razítkuje moderními „mechanickými“ razítky, zato tradičními dřevěnými razítky je vhodné razítkovat s mezidechem. Kdo by ale udýchal největší turistické razítko? Obr Eliška samozřejmě, ale ten, jak známo, odešel neznámo kam. Nebo by to dokázal i mamut, ale jediný mamut, který se v českých turistických kruzích vyskytuje, je v Poděbradech u Robinsonů, je to ještě mládě a ne a ne vyrůst.

Tak byl vynalezen ojedinělý postup heptamezidechu. Sedm turistů složí hlavy dohromady a najednou vydechnou. Že by i toto razítko bylo důvodem, proč se počet členů vedení KČT rozšířil na sedm?

Muzeum turistiky slouží i jako základna pro bechyňské turisty, takže během turistických pochodů a akcí odboru je zde posezení s občerstvením a pro zájemce i možnost prohlédnout si veřejnosti nepřístupná zákoutí. Návštěvu je potřeba domluvit si se členy bechyňského odboru.

V Bečyni je ještě zajímavé Městské muzeum, Muzeum keramiky a v nedalekých Netěchovicích je Muzeum českého venkova a zemědělské techniky.

Petr Teringl

Toulavá kamera navštívila Vrtuli

První květnový čtvrtek v dopoledních hodinách nás navštívil tým z Toulavé kamery České televize. Děti, které Vrtuli v tuto dobu navštívily, naplnily prostor svou nespoutanou živostí a hravostí, kouzelným tvořením u Hravých stavitelů a badatelským cestováním po Evropě.

Nejmenší děti doprovázené rodiči provedly s nadšením filmaře Krtkovým bludištěm. Při natáčení ke slovu přišli i hlavní tvůrci kouzelného světa Vrtule – světa her a poznání.

Datum vysílání pořadu věnujícímu se Vrtuli vám oznámíme na našem facebooku a webových stránkách, bude to buď léto nebo podzim 2017.

Pořad Toulavá kamera, věnující se zajímavým místům naší země, můžete sledovat každou neděli od 10.00 na České televizi.

*Ivo Skoček,
TOM Zlaté šípy,
Valašské Meziříčí*

[https://www.facebook.com/Vrtule.svethe-
rapoznani/](https://www.facebook.com/Vrtule.svethe-
rapoznani/)

Vodpal TO!

Už několik let se tomíci ze severu a středu Čech potkávají při akcích tzv. ví-ceboje tomíků. Během roku společně zá-políme v temných uličkách, hrajeme proti sobě florbal, soutěžíme na divadelních prknech, hrajeme Gorku morku a pak si to v závěru školního roku rozdáme v dalších sportovních hrách. Každou akci pořádá jeden oddíl a květnový turnaj v Gorce morce s názvem Vodpal TO! připadá tradičně na staňáky z Prahy.

Letošní Vodpal TO! byl trochu specifický, protože nás bylo málo na organizaci a vlastně i málo na samotné odpalování. Většina vedoucích byla ponořena kdesi mezi maturitními otázkami nebo házenkářskými balóny všude možné po republice, a tak nám nezbylo, než se do letošního turnaje v Gorce morce pustit jen s **mojí milou Kačkou**. Nebylo ani moc staňáků, kteří by odpalovali míček na hřišti. My jsme se ale nezalekli a vyzbrojeni 7 pidistaňáky, 1 middle staňáčkou Ádou (která má už sice občanku, ale nikdy ji ještě nikdy neviděl, protože jí pořád zapomíná doma :)), 2 baby staňáky (Terezkou s Kubíkem) a 2 oldstaňáky (mnou a Kačkou) jsme vyrazili na cestu do Kravař.

Cesta vlakem byla fajn, s přibývajícimi kilometry se také zvyšovalo pištění pidistaňáků. Rvalo mi to uši. Naštěstí to je do Kravař co by dup ...

Po celou dobu jsme se pohybovali v kravařské základce, jediné škole, která má formuli! Ano, skutečně formuli. Ve vstupní hale na vás prostě kouká Ferrari, do kterého si můžete sednout a zkusit si, jaké to je být pilotem monopostu.

No a jak nám šlo sobotní odpalování? Bylo to takový hravý den... dvě hřiště na Gorku morku na krásně upraveném trávníku. Zde ještě jednou velké poděkování nejvyššímu náčelníkovi Chippewáků a řediteli kravařské základní školy, Zdenkovi Šmídovi za přípravu krásně zeleného pažitů, na kterém jsme celý den blbnuli. Na hřištích pak pětice oddílů, která postavila dohromady 7 družstev. S.T.A.N., Dakoti, Chippewa, která obhájovala prvenství z loňska, Robinsoni a Magneti. Protože je **sever Čech plodný**, tak Dakotů a Magnetů bylo tolik, že dali dohromady dvě družstva. 7 družstev, 21 utkání, 2 hřiště, 2 pálky, 20 tenisáků, 80 odpaluchtivých tomíků a tak dále a tak dále.

Bylo krásně, počasí vyšlo. Nejlépe se v té změti odpalů, zvednutých rukou, autů, pálek mimo výseč zorientovali opět Chippewáci z České Lípy a získali putovní trofej – zlatou baseballku. Za nimi pak hrdě stáli Magneti 1 a Magneti 2, o 4.-6. místě pak rozhodla minitabulka vzájemných zápasů a skóre. 4. skončili

Dakoti 2, 5. Staňáci, 6. Robinsoni a na krásném 7. místě Dakoti 1.

Kromě těchto oddílových výsledků probíhaly dvě dovednostní soutěže, a to odpal na dálku a odpal na cíl. V odpalu na dálku se v nejmladší kategorii na 3. místě umístil náš Vladko a to bylo moc fajn. Nejdelší odpal 32,5 m a rovněž i nejpřesnější odpaly předvedl Pingvín z Chippewy.

Pálku jsme tedy předali opět chippewákům, dostali také dort, ale i ostatní dostali čokoládu a diplomy. Pak už jen společný večer a řádění ve škole, lehká demolice tělocvičny a ráno pak rozlučka s ostatními oddíly. V neděli odpoledne jsme osířeli a čekali nás ještě jedna noc ve škole. Tu jsme pojali tak trochu bojovkově. Ona je totiž velká škola po setmění poměrně strašidelné zařízení a obyčejný tikot školních hodin, nebo bublání akvária na chodbě, či hučení kotelny jsou prostě k smrti děsící. V kombinaci s věkovým průměrem pidistaňáků, který byl asi 8 let, se z obyčejné cesty po svítících kroužcích stalo velké dobrodružství.

Vodpal TO! bylo i přes menší počet dospěláků i staňáků fajn. Věřím, že si to všichni užili a už teď se těším, až se potkáme na další akci.

Ondra Šejtka,
TOM S.T.A.N., Praha

týpí jako domov

Možná už vám tuto otázku také někdo položil. Dotaz většinou přijde poté, co svým blízkým nadšeně vykládám, jak proběhla víkendová akce nebo jak se povedlo táboření. Proč to vlastně děláš, ptají se.

Na chvíli se zarazím. Vždyť je to přece úplně jasné, ne? Potom mi v hlavě začne vířit spousta odpovědí. Jak jim to ale popsat, aby mě dobře pochopili? Mám chuť vykřikovat nesourodé věty typu: *Je to prostě skvělý a baví mě to!*

Na druhou stranu je dobré občas se zastavit a v klidu se zamyslet: Proč to tedy dělám? Proč jezdím tábořit? Proč plním orlí pera? Proč vyrábím všechny ty předměty?

Myslím si, že jsem normální žena středního věku, matka dvou dětí, zodpovědný zaměstnanec, Češka, sice s černými očima, takže možná zatoulaný genom z jihu, ale rozhodně ne Indián. Tak co mne to táhne do lesů, do týpí, do indiánského oblečení a mokasínů?

Odpovědi může být mnoho. Oslovuje mě pobyt v přírodě s minimem množstvím technických vymožeností. **Líbí se mi rozdělat oheň čistým způsobem**, stejně jako před mnoha staletími. Miluji život v týpí, v úžasném obydlí ze dřeva a plátna, protože kdo někdy tábořil v týpí ví, že týpí není jen obyčejný stan. Nějak k němu nesedí růžové flitrové tričko, stejně jako se nehodí jít do kostela v plavkách nebo na ples v džínách. K týpí patří indiánské šaty a mokasíny.

Mívám dobrý pocit, když něco vyrobím. A je asi jedno, jestli je to dobrý oběd nebo indiánská košile. Důležitý je

pocit z tvoření. Orlí pera plním, protože je to nedozírná studnice nápadů a námětů. Takový nápad ze začátku na mne tak trochu mrká a říká: *To nedokážeš!* Souhlasím. Ale – oponuji nápadu – třeba tady pro Tawasenthu to není nemožné, jak to? Mluví o tom tak krásně, námět vypadá tak jednoduše. V které knize že o něm píší? Aha, hmm, že by takhle?

V určité době jsem často tvrdila, že to dělám hlavně pro své děti. Aby byly v přírodě, aby něco zažily. Že je chci vytrhnout z dnešního digitálního světa, ukázat jim i jiné cesty. V rodinných kmenech totiž mohou trávit čas se svou rodinou, se svými dětmi, ale zároveň jsem se svými kamarády. To platí i o mých dětech.

Napadají mne další vzletné důvody: chci pomáhat ostatním, chci předávat své zkušenosti, pracuji na svém seberozvoji, chci být lepší člověk. Je to ale všechno pravda? Nebude to o moc jednodušší? Nezní ze všech těch odstavců něco jiného?

Děti už přece jezdí tábořit s vrstevníky. Je na čase si přiznat, že to dělám zejména hlavně kvůli sobě. No a tak se vracím na začátek mého nesourodého textu, protože tam jsem si vlastně už odpověděla: *Je to skvělý a hrozně mě to baví! Tak proto to dělám!*

Lasík, Kateřina Pejšová
foto: archiv LLM

Mikešovo nožobraní

...řizný a vostrý občasník o nožích určený všem nožomilům

Real steel E771 Sea eagle

Dnes bych vám chtěl představit nožík čínského výrobce, kterým je firma Real Steel. Ke cti výrobce musím předeslat, že se snaží o vlastní tvorbu a ne o pouhé kopírování nožů jiných výrobců.

Nůž nese typové označení E 771 Sea Eagle a poprvé vás možná překvapí již při rozbalování. Ve vkusné kartonové kra-

nožíku velice dobře, s *jedovatou špicí* se pak v pohodě dostanete do různých sáčků. Rozporcování syrového kuřete není také žádný problém.

*Jiří Lukeš-Mikeš,
TOM Veverk,
Brandýs nad Labem*

Míry a váhy:

hmotnost:	122 g
délka :	95 mm
otevřený :	210 mm
zavřený:	127 mm
tl. čepele:	3,5 mm

bičce najdete nožík zabalený v šedé utěrce z mikrovlákn, což je u nožů v této cenové hladině spíše výjimkou. Jedná se opět o trochu větší nožík s jistěnou čepelí, která se dá otevřít jednou rukou. Nůž je vybaven tuhým klipem určeným k zavěšení v kapse za její hranu.

Zdrsněné střenky jsou vyrobeny z materiálu G10, což je laminovaný materiál, který se vyrábí ze skelných vláken prosycených epoxidovou pryskyřicí a následně se formuje (lisuje) pod vysokým tlakem. Pod střížkami najdeme ocelové příložky, jedna z nich je upravena tak, že funguje jako pojistka čepele. Mezi příložkami se pak na středovém čepu osazeném kuličkovými ložisky pohybuje čepel v matném provedení (stone wash) s klínovým výbrusem s fasetou. Materiál čepele: ocel Sandvik 14C28N. Hřbet čepele je u rukojeti opatřen vruby pro jistější oporu palce při silovém řezání, výběžek z čepele (flipper) sloužící k otevření nože pak v otevřeném stavu funguje jako záštita zabráňující sklouznutí ruky na ostří.

Při práci s nožem jsem ocenil zpracování střížek, neboť uchopení nože je opravdu jisté. Nemusíte se bát, že by nůž z ruky vyklouzl.

Ořezávání prutů, výroba ježka na podpal a drobné kuchyňské práce, jako krájení cibule, uzenin, masa či pečiva jdou

Boj o Šenovák

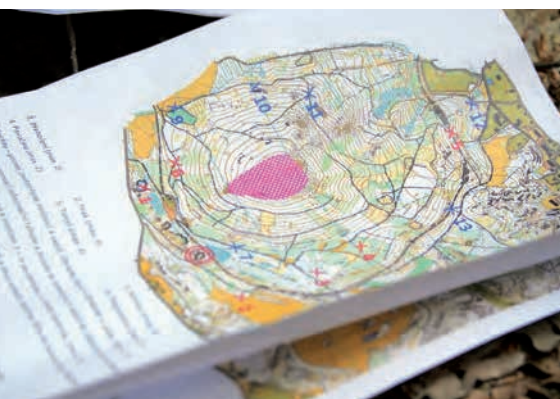

Kdybyste začátkem června procházeli lesy okolo Kamenického Šenova, mihaly by se kolem vás rozmazané čmouhy upalujících běžců. To tomíci ze spřátelených oddílů zápolili v rámci vlastního Víceboje o skleněnou trofej – Šenovák.

V kouzelné krajině kopců, členitých lesů a ohromujících pískovcových lomů, běhali podle mapy, vařili a na četných stanovištích testovali své znalosti a dovednosti.

Hlavně si ale všichni užívali dobré nálady, pohody a společnosti kamarádů z ostatních oddílů. Bylo to prima, děkujeme pořádajícímu oddílu Magnetů. Přijďte sem, do tohoto krásného koutu na severu naší země a sami uvidíte!

*Matěj Chour,
TOM Veverk, Brandýs nad Labem*

Školeníčko, školení

O víkendu 19. - 21. května proběhlo školení hlavních vedoucích tábora. Celá akce probíhala v úžasném prostředí v Ochozech na táborové základně oddílu PAWNEE Bystřice pod Hostýnem. Vedoucí tohoto oddílu Zdeněk Rolinc a jeho pravá ruka Věrka měli jednu velikou starost, jak nás všechny nasytit a připravit skvělá jídla tak, aby si mohli všichni pochvalovat.

Přednášky probíhaly od příjezdu až téměř do samotného závěru a byly zakončeny zkouškou ve formě testu. Každá z přednášek se týkala jiného okruhu potřebných znalostí. Patří velký dík všem přednášejícím za to, jak skvěle a s perfektní dávkou humoru dokázali danou látku podat a neváhali použít mnoho konkrétních příkladů a vlastních zážitků.

Každý seminář byl originální. Rozebíhaly se bohaté diskuze na všemožná témata. Ale nebyl jen poslech a vyprávění, to by brzy omrzelo. Sezení jsme doplňovali i vlastními aktivitami, jelikož každý zúčastněný předvedl a naučil ostatní nějakou hru, kterou má rád nebo ji hraje ve svém oddílu. Počasí vyšlo náramně, a proto jsme si mohli všechny hry vyzkoušet venku na louce a v přilehlém lese.

Poslední den proběhl závěrečný test, který měl prověřit účastníky, jak dávali pozor a zda se něco naučili. Potěšením pro všechny bylo, že nikdo neskončil neúspěšně, ba co více, tato skupina dosáhla v testu nejlepších výsledků v historii školení. Pak už následovalo jen předání osvědčení a rozloučení s ostatními nyní už hlavními vedoucími.

Jistě budu mluvit za všechny, prohlásím-li tento víkend za opravdu vyvedený, strávený s partou výborných lidí a do budoucna jistě i dobrých vedoucích.

*Stanislav Prais,
rada vzdělávání*

Kurs očima účastnice

Zákony. Předpisy. Zdravověda. Zábavné hry. Výborná kuchyně. Pavouci v chatě. Test. To vše jsem měla možnost zažít na konci května během kurzu hlavního vedoucího tábora, který se konal na základně TOM Pawnee v Ochozech u Bystřice pod Hostýnem. Tento kurz byl pro mě velkým přínosem. Získala jsem důležité znalosti potřebné pro vedení letního tábora, seznámila jsem se s novými lidmi a vyzkoušela jsem si mnoho nových a zajímavých her.

Kurz organizovali zkušení vedoucí, kteří se nám lidskou formou snažili předat důležité informace týkající se zákonů a vyhlášek. Získala jsem díky těmto lidem představu o hospodaření a organizování tábora. Pokud váháte nad tím, zda si tento kurz udělat či ne, tak rozhodně doporučuji se jej zúčastnit, určitě nebudete litovat!

*Romana Lesniáková,
TOM Divočáci,
Frýdlant nad Ostravicí*

Co bylo v dubnu, květnu a kousku června 2017

❑ Na základních tomíků opět skokově přibýlo lednic.

❑ Ostravský oddíl Čmoudík uklidil tradičně haldu Ěma a zorganizoval pro ostatní tomíky soutěž Lagori cup.

❑ Valné shromáždění národní rady znovu instalovalo do čela spolku spolků Aleše Sedláčka. Na místopředsednické sesli usedl Tomek Hurt, ředitelem kanceláře České rady je Ondřej Šejtka.

❑ Rada turistických závodů udělila ocenění za přínos pro toto svěbytné odvětví šéfovi Českého olympijského výboru Jiřímu Kejvalovi.

❑ Za srubem Psí zub v Posázaví, který tomíci šestým rokem spravují, byl spatřen kandidát psí zub, čarovná květina nemalé krásy.

❑ TOM Arachné pozval lidi dobré vůle na charitativní akci do Břevnovského kláštera.

❑ Tomíci v Praze se rozeběhli tmou, když běželi pro Světlušku. V Brně se totéž stalo o několik dní později a v Olomouci ještě později. Díky všem běžcům!

❑ Patnáct statečných mladých lidí vyklízelo šedesátileté zaprášené, zteřelé, smrduté a vůbec nepotřebné nánosy všeho, co tak trochu *vodnééés čas* a co se nahromadilo v naší nové základně, v Rožmberku.

❑ Letní škola na Moravě byla naplněna krásnými mladými lidmi v krátkém čase tak, že její organizátoři museli odmítnat další zájemce.

❑ Pokračovalo turné ESO, během kterého místopředseda spolku Tomek Hurt objasňoval desítkám oddílových zájemců taje moderního účtování a odmítal nabídky spolkových paní a dívek na ubytování.

❑ *Ahoj. Jaký je náš zůstatek na účtu? Můžeme dnes pay EUR 19390?*

Tak zněl podvodný mail, který přistál v poště novému hlavnímu účetnímu Martinu Barešovi a který nesl podpis šéfa spolku. Bystrý účetní ale nezklamal a zlovolné rejdy *finanční reakce* byla odhalena a zažehnány a našemu spolku, který musí kupovat stále nové a nové lednice, zůstalo dost peněz. Na lednice.

❑ Pro tomíky začala na malý úvazek pracovat Marcela Uhlíková, od které si náčelnictvo slibuje systematickou péči o vztahy s veřejností, světově řečeno *piár*, zprostředkování přístupu do médií a interes o tzv. sociální síť. Prvním zajímavým počinem z její dílny je hodinové povídání náčelníka tomíků a také juniora Kudrnáče v pořadu Českého rozhlasu Dvojka Káva o čtvrté.

❑ Tomáš Novotný navštívil v rehabilitačním centru ve Vršovcích Jana Stráského, který se vcelku úspěšně zotavuje z listopa-

dové mozkové příhody, těší se domů na milovanou Šumavu a všechny tomíky nechává pozdravovat. Exšéf klubu a příznivec našeho hnutí se zájmem přijal dárek – Velkou knihu o tomících.

❑ Klíště a Chroští, takto Katka Frdlíková a Michal Merhaut, se vydali na další spanilou jízdu republikou, tentokrát s cílem natočit rozhovory s tomíky všeho věku. Začali u těch nejzasloužilějších, u našich nestorů Jaroslava Kubeše – Robina, Jany Dvořákové a Jarmily Hanákové, jejichž medailonky si mohli laskaví čtenáři Tomíka přehrát na webu již v červnu.

❑ Nový počín mapující historii i současnost tomíků se jmenuje **Interview s tomíkem** a po prázdninové pauze bude pokračovat až do konce letošního roku.

❑ Ilona Jaglová a její revizní úderka kontrolovala na různých místech republiky oddílová účetnictví a ráda konstatovala jejich solidní kvalitu.

Nepochopitelné (jako obvykle) je to, že ani přes osm revizních míst a stejný počet dat na výběr dokázalo šest oddílů o akci nevědět nebo ji nestihnout. Bude to pro ně znamenat letošní pokrácení dotací a důkladnou kontrolu zase napřesrok.

❑ Monitorovací výbor složený ze zástupců Ministerstva pro místní rozvoj, Saské rozvojové banky, zástupců kraje a Centra pro regionální rozvoj sdělil roztockému ústředí, že dlouho připravovaný projekt Ad fontes, K pramenům, bude podpořen bezmála půlmilionem euro pro české a německé partnery, přičemž na tomíky z toho připadne pěkný čtvrtmilion dobré evropské měny. Na ústředí se snesla sprška pozdravných telegramů a uznalých zdravic za tuhle dobrou práci. Děkujeme!

❑ Připomeňme, že díky projektu zintenzivníme sasko-českou spolupráci a zkrášlíme zajímavým způsobem Oparenský mlýn, to vše za aktivní účasti našich oddílů, které se do projektu přihlášily.

❑ V Litoměřicích se po triadvacáté potili železní tomíci, borci, kteří jezdí rychle na lodi, bicyklu a k tomu mají silné nohy.

❑ Město Ostrava!!! vyhrálo soud nad Rothschildy a tomíci díky tomu mohou začít s opravou základny v Bobrovnících.

❑ Toulavá kamera České televize navštívila Vrtuli, nejlepší hernu pro děti a mladé lidi v Evropské unii.

❑ K jistému zármutku všech, kdo doufali, že ministryně Kateřina Valachová navýší podle slibu rozpočet pro spolky, bude toto bohumilé rozhodnutí záležet už na jejím nástupci.

❑ V Praze jednalo vedení tomíků. Schválilo čerpání rozpočtu z dotace pro rok

2017, poděkovalo revizní komisi a výchovné radě za velkou a dobrou práci a s povděkem kvitovalo velký úspěch v projektu Ad fontes. Vedení spolku se seznámilo se zdvořilou žádostí předsedy KČT o schůzku s předsedou tomíků, vyjádřilo obdiv zdravotnickým kursům pořádaným Františkem Serbusem-Frodem i turnovským Mákům, kteří uklidili velevezorné dědovskou chalupu. Ivo Skoček seznámil vedení s plánovanými hrami, které jsou ve Valmezu vyvíjeny a které spátrí světlo světa v zimě.

❑ Vedení konstatovalo, že chalupy jsou vybaveny a opravovány více než solidně a poděkovalo oddílům, které k jejich provozu vnesly konstruktivní a smysluplné připomínky a zejména těm, které přiložily ruku ke společnému dílu.

❑ Spolkové náčelnictvo vzalo s ulehčením také na vědomí informaci, že investiční akce Bobrovníky vybrala zatáčku a že na podzim by mohla začít velká oprava této základny pro ostravské tomíky.

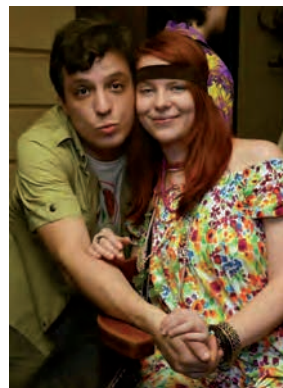
❑ V červnu se počet tomíků registrovaných v našem spolku utěšeně přehoupl přes osm tisíc.

❑ Zuzana Antošová vypravila do světa další výroční zprávu a statutární zástupci, Tomášové, s ní souhlasili.

❑ Desítky tomíků a jejich příznivců bloudily chropyňským Kouzelným zámekem.

❑ Aleš Sedláček bojoval ve sněmovních výborech, podvýborech a sklepech za to, aby padl jeden z mnoha byrokratických nesmyslů, tzv. vodní zákon, respektive jeho ustanovení o tzv. zátopových zónách. Tím se někteří socialističtí inženýři z některých stran a ministerstev snaží ochránit pluky nesvéprávných vedoucích před pobytem na tradičních a krásných místech, která mají jen jednu „nevýhodu“: jsou u říčky či potoka.

❑ Přiblížily se prázdniny a tisíce tomíků se těšily na tábory. Do lesů, k říčkám a potokům.

Ústřední sekretář Ondřej Mánek se oženil s přítelkyní Ivetou Frantovou, oddával je exšéf Pionýra a starosta Kamýku Petr Halada.

Čistější Úhlava

Oddíl TOM Úhlava uspořádal ve dnech 1. dubna až 20. května akci s názvem Čištění řeky Úhlavy 2017. Do čtvrtého ročníku se zapojili nejen tomíci z Přeštice, ale i další spolky a občané z obcí Nezdice, Lužany, Dolní Lukavice, Předence, Borovy a Přichovice. V deseti sběrových dnech vyčistilo 362 dobrovolníků úsek řeky Úhlavy a Přichovického potoka o délce 34 říčních kilometrů. Prošli a uklidili 70 kilometrů břehů, přístupových cest a městských ulic. Zlikvidovány byly i dvě černé skládky. Díky Nadaci ČEZ, společnosti Marius Pedersen Group a Městu Přeštice obdrželi účastníci rukavice, pytle a občerstvení. Jako poděkování dobrovolníkům byl uspořádán hudební a nakonec i taneční večer s country bandem Sešlost Wjekem. Celá akce patřila do projektu Uklidme Česko.

*Dagmar Švihlová a Hana Žambůrková
TOM Úhlava, Přeštice*

Školení v ESO

V jarních měsících proběhla tři školení v programu ESO. Celkem stovka účastníků prozkoumala ESO od A do Z. Velký dík patří všem, kdo přiložili ruku k dílu – ať už zajištěním klubovny či techniky: Pavel „Mauglí“ Pakosta, František „Frodo“ Serbus, Vratislav „Prófa“ Jagla.

Tomáš Hurt

Podzimní školení hospodářů

Na podzim 4. listopadu 2017 proběhne ve Svitavách školení hospodářů oddílů, které povede revizní komise ve spolupráci s Tomkem Hurtem. Ten hospodáře proškolí také v programu ESO.

(red)

Tomíci opět pomáhají

TOM Dakoti vyrazili k tajemnému hradu Houska a pomohli uklidit jeho okolí. TOM Tuláci Štětí natřeli starší dětská hřiště, TOM Tuři Olomouc upravil prostor lesní školky. TOM S.T.A.N. pomáhal místní školce s pracemi na zahradě. TOM Maracaibo Trinec vyrazil dobrovolně pomáhat do Splitu.

Celkem 16 našich oddílů pomáhalo v loňském roce svému okolí, přírodě nebo lidem v rámci podzimního projektu 72 hodin. A všem vám vzkazují: „Zapojit se může každý, kdo chce pomáhat. Moc se nám to líbilo!“

Tento rok vypukne projekt 72 hodin 12. – 15. října 2017. Přidejte se! Pomáhejte a bavte se zároveň. Každá práce, i ta nejmenší, má svůj smysl!

Chce to jen nápad! Právě teď je ideální čas začít přemýšlet a hledat ve svém okolí. Obnovte třeba něco zchátralého, pomozte dětem, seniorům, opravte hřiště, zasadte stromy ...

Ondra Šejtka

**Tomík č. 102,
červen 2017**

Časopis turistických oddílů mládeže.

Vydává Asociace TOM ČR
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.

Tel. 220 910 460, 220 910 314

mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@tom.cz,

www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:

Jiří Chour, Tomáš Novotný,

Zuzana Antoňová, Petr Balcer,

Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Hana Žambůrková

ostatní fotografie: oddíloví vedoucí

Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář

a vracejí se jen na vyžádání.

Náklad 800 výtisků.

Vydání tohoto čísla podpořil

Klub českých turistů.

**Chcete se podělit o zážitky z letního tábora?
Pozor!**

**Uzávěrka příštího čísla
je již 25. září 2017**

Nové logo Trilobitů!

Trilobiti z Berouna si před prázdninami nadělili nové moderní logo. Trilobit bude i na nových oddílových uniformách, kterých se brzy dočkáme. Jeho autorem je Chroští, a jestli se mu povedlo, můžete posoudit sami.

(red)

Úspěšné putování pohádkovým lesem končilo -jak jinak -u princezny. Byla krásná, stejně jako devět dalších pohádkových zastavení, která v Roztokách 3.června vykouzlila Jindra Zoufalá z TOM Svišti.

(red)

Pikovická laguna když dřímá...

Je málo těch, kdo nikdy neslyšeli prastarou píseň pánů Ježka, Voskovce a Wericha o dršňačce Babičce Mary s tuhými bicepsy, co Toma Mixe strčí do kapsy a nakonec ji zahubí volební agitace.

Pikovická laguna nedřímá (a taky nikdy nedřímala) v zadumaném stínu Kordiller. Naše výprava složená z dětí, vedoucích a tentokráte i rodičů se tedy ke splutí úseku Týnec - Pikovice nemusela trmáčet až na jihoamerický kontinent. Někteří z rodičů malých Veverků byli na výpravu předem velice natěšeni, neb na opravdické lodi nepluli už desítky let.

Recept na organizaci takové výpravy je celkem jednoduchý. Stačí dát dohromady potřebný počet vodáků, na internetu vybrat jednu ze společností půjčujících plastové lodě (cena za loď v rozmezí od 300,- do 450,- dle typu a společnosti). Mimo klasické Vydry pro dva jsou v nabídce i lodě pro tři typu Samba pro rodiče s menšími dětmi. Dopředu zarezervovat a zaplatit. Pak už jen svolat sraz do Pikovic k vlakovému nádraží na ranní vlak, směr zastávka Petrov. Vlak v sobotu jezdí ideálně - v 9:18.

V den D nás vlak pohodlně vyvezl z cíle na start, my přešli oněch sto metrů od nádraží k vodě, kde už čekala společnost Dronte s našimi loděmi. Mohlo se vyplout.

Je dobré přezkontrolovat stav vody, abyste nedrhli po kamenech, ale když o nějaký ten kámen zavádíte, plastovým plavidlům to tak moc nevádí. Vydrží opravdu téměř, téměř vše. Neuvěřitelné!

Jak dlouho poplujete? Záleží na mnoha okolnostech. Staří mazáči nevynechají žádný z devíti jezů ani žádnou hospodu podél toku. Ti, kdo už dlouho nejeli nebo mají z vody větší respekt, zase ocení možnost koníčkování lodí na jezech a zvláště druhou, méně kamenitou, klidnější část řeky.

V Pikovicích na nás čekali opět lidé z půjčovny. Měli vlek na lodě a úsměv naotech. Podobný měli i rodiče dětí, které jsme zase po letech vytáhli na vodu. Všichni zúčastnění se shodli, že *to teda bylo parádní*. Ostatně - zkuste vyplout taky! Ahoj!

Matěj Chour,
TOM Veverk,
Brandýs nad Labem

